

11/7 2015
ZDARMA

UVNITŘ ČÍSLA

Vítěz Hlavní soutěže:
Filmoví kritici už vědí!

strana 2

Eva Zaoralová
a její Příběh festivalu
strana 3

ENGLISH VERSION INSIDE

Tisková konference, úvod k *MLÁDÍ*, KVIFF Talk – Harvey Keitel včera zcela ovládl Vary.

HARVEY KEITEL VČERA UVEDL *MLÁDÍ*

HAF!

Byl těsně po příletu a měl hlad, jenže jeho desetiletý syn se v pokoji převlékal. Najednou jsme díky tomu měli víc času, než bylo v jeho plném festivalovém programu naplánováno, a náhodou jsme tak poznali nejen jeho manželku Daphnu a syna Romana, ale taky jeho tchána a tchyni... Herec **HARVEY KEITEL** nám všechny pyšně představil a dodal, že se ve Varech cítí, jako by se vrátil domů. A není to jen proto, že všichni známe jeho festivalovou znělku z brooklynského baru.

Veronika Bednářová

Jak se má váš syn? Když jsem ho tady ve Varech viděla naposledy, byl ještě v břiše vaší ženy...

Počkejte, zavoláme jim oběma, ať se vám přijdou ukázat. Vary jsou pořád tak úžasné! Když jsme tu byli před jedenácti lety, odvezli jsme si velkou fotku, kterou nám udělal jeden skvělý fotograf...

Tono Stano. Tenkrát jste plánoval, že si ji doma pověsíte na stěnu.

Máme ji tam. A je krásná.

Ve Varech nikdo nemluví o ničem jiném než o *MLÁDÍ*, kde hrajete po boku Michaela Caina. Byl jste to vy, kdo chtěl pracovat s italským režisérem Sorrentinem, nebo si vás vybral on sám?

Viděl jsem Sorrentinovy snímky *Božský* a *Velká nádhra* a dal mu vědět, že o práci s ním velmi stojím. Jeho filmy patří k nejkrásnějším, jaké jsem kdy viděl. Poté přišel scénář a já jsem řekl svému zbrusu novému agentovi, Johnu Burnhamovi

z ICN: „Tu roli chci!“ A dostal jsem ji. Nebo spíš – on mi ji sehnal.

Asi tušíš, že když vám roli u Sorrentina obstará, pomůže to i jemu samotnému.

Přesně tak – a jsem strašně rád, že to vyšlo. Michael Caine, Rachel Weisz, Jane Fonda, Paul Dano; nádherné obsazení, nádherný příběh. Chci ale, aby o něm novinářům vyprávěli jiní, já už svou práci odvedl.

S Michaelem Cainem hrajete kamarády, co se znají už desítky let. Máte takové i v reálném životě? Víš, že se přátelíte třeba s Martinem Scorseseem.

Moje vrásky na obličeji by vám tu otázku měly zodpovědět – nemůžete být na světě tak dlouho jako já a nemít staré přátele. Když žijete dost dlouho, drahousku, udržíte si je.

Vidáte se se Scorseseem pravidelně?

Jasně, oba bydlíme na Manhattanu, stejně jako třeba výjimečný autor a režisér Wes Anderson. Wese jsem poznal, když byl ještě mladý kluk. Nebylo mu ani pětadvacet,

když mi nabídl první roli, ale musel jsem ji tehdy z časových důvodů odmítnout. Takže poprvé jsme se pracovně potkali až skoro o dvě desetiletí později u filmu *Až vyjde měsíc*. Baví mě, jak Scorsese, Anderson nebo Sorrentino vyprávějí příběhy. Je to, jako když posloucháte hudbu. Je v nich něco, co se vám líbí, co se vás hluboce dotkne a možná vás i změní. I když to „něco“ třeba neumíte přesně pojmenovat.

Utkvěly vám ze Sorrentinova scénáře některé repliky?

Z *MLÁDÍ* si pamatuju jen dvě slova: „Akel!“ a „Stop!“.

Pracoval jste už někdy předtím s Jane Fondou? Vaše setkání je ve filmu roztomilé...

Ne, ale kdysi jsme se tak trochu potkali. Tehdy jsem bydlel v New Yorku ve čtvrti Hell's Kitchen. Jednou jsem se vracel domů z práce. Bylo to dávno předtím, než jsem se stal hercem.

To jste ještě prodával boty?

Ano, a taky studoval herectví. No a jdu takhle po 44. západní ulici, kde sídlí Actors Studio. Naproti byl kostel, jdu domů, svítí slunce, zvednu hlavu a z jednoho okýnka toho kostela se dívá krásná dívka. Podíval jsem se na ni a usmál se. Ona se podívala na mě a usmála se. A to bylo všechno. Šel jsem domů. Jane Fonda tam natáčela *Koně se také střelí* a v té budově právě dokončovali jednu scénu. Pamatuju si ji dodnes, protože byla nádherná.

Pamatovala si vás i ona?

Připomínal jsem jí to, ale myslím, že marně. Chápejte, ji už tehdy znal každý, mě kromě několika brooklynských sousedů nikdo.

Vaše herecká sláva zkrátka přicházejala pomaleji.

Kéž by to šlo nějak ovlivnit! Všichni se snažíme z toho, co k nám přichází, dostat to nejlepší, a já měl ve finále obrovské štěstí.

Každý tady na festivalu, a to vám zaručuju, si vás pamatuje ze *Smoke*.

Byl to dobrý film. Wayneovi Wangovi s Paulem Austerem se moc povedl. Mám z něj jednu úsměvnou historku, u které mi snad ani nevaadí, že ze mě dělá úplného ignoranta. Scénář *Smoke* byl strašně tlustý. Prokousávám se jím, pořád čtu a pořád čtu. Konečně jsem na konci a napadá mě jen: „Kristepane, to je spousta textu...“ Byl to samý dialog. A hlavně jsem nechápal, o co tam jde. Sešel jsem se s Paulem Austerem a Wayneem Wangem a povídám Paulovi: „Ten film s vámi udělám. Sice ho vůbec nechápu, ale roli беру. Je tam spousta textu, snad mi to jednou dojde.“ Ten scénář samozřejmě nepotřeboval zkrátit, jen já si potřeboval rozšířit obzory.

Jaký bude váš příští film?

Wes Anderson mě právě požádal, jestli bych mu v jeho dalším filmu nenamluvil hlas psa.

A vy to vezmete?

Haf! ■

AKTUÁLNĚ

K **včerejšímu ránu se akreditovalo celkem 12 548 účastníků**, což je zhruba o **stovku víc než loni** za celý festival. V tomto čísle však nejsou ještě započítány poslední dva dny, takže **náškok ještě povyskočí**. Nynější ročník prozatím hlásí 516 tvůrců, 10 394 prodaných festivalových pasů, 985 filmových profesionálů, 653 novinářů a 125 944 prodaných vstupenek. Loni se tu celkově prodalo 130 987 lístků.

Diváčkou cenu deníku Právo vedlo ještě včera dopoledne Sorrentinovo vizuálně podmanivé drama *MLÁDÍ*. Hlas lidu však ještě může prozatímního favorita vyhodit ze sedla. Jak to dopadne, se dozvíme **dnes na závěrečném ceremoniálu**. Už teď je však jisté, že letos **hlasoval rekordní počet diváků**. Maximum z roku 2013, kdy svůj hlas odevzdalo 71 843 lidí, se podařilo zlomit už v pátek dopoledne. Očekává se, že celkový počet těch, kteří se na výsledek Divácké ceny deníku Právo budou podílet, se vyšplhá až k 77 tisícům. ■

PROGRAMOVÁ ZMĚNA

Amélie z Montmartru je tak trochu „naše“. V roce 2001 tahle roztomilá komedie o dívce, která pomáhá ostatním a trochu kvůli tomu zapomíná na sebe, ve Varech zvítězila a odnesla si Krystalový glóbus. Volbu poroty pak potvrdil i následný mezinárodní úspěch snímku. **Dnes** si na *Amélii* můžete zajít do **Letního kina**. Promítání **začíná ve 23.00**. Snímek bude uveden v originálním francouzském znění s českými titulky (bez anglické podpory).

DÁME FILM

RADKA DENEMARKOVÁ

scenáristka filmu MY 2

Těším se na trezorový poklad *Začátek neznámé éry*, poslední z pěti snímků promítaných ve varské retrospektivě Larisy Šepitko. I ona se vymanila z frází filmových a politických. Sáhla pod spletitý povrch, ignorovala obrazy sovětské propagandy, odhalila její obľudnost, celé to vymýváni mozků, které trvá dodnes. Vyhmatla tragédii jednotlivců. Věděla, že nikdy nedohlédneme, jak a kam a kudy nás zasáhne velká dějiny. Kam zasáhneme my, dohlédnout můžeme.

ZAČÁTEK NEZNÁMÉ ÉRY

11. 7. 16.00 Městské divadlo

SLOBODANKA RADUN

režisérka filmu MY 2

Zítří si určitě nenechám ujít chilské drama *Klub*. Jednak mě v poslední době baví latinskoamerická kinematografie, která má v sobě silnou energii, a také mě zaujal příběh – domov pro exkomunikované kněze a ženská postava, která se o ně stará. Film kritický ke katolické církvi, to zní skvěle – a navíc ten příslib zajímavé, ambivalentní ženské figury... Snímek navíc získal na letošním Berlinale Velkou cenu poroty. ■

KLUB

11. 7. 12.30 Malý sál

ONY 2: Radka Denemarková (vlevo) a Slobodanka Radun, ženská síla tvůrčího týmu snímku MY 2

HLAVNÍ POROTA

FESTIVALOVÁ JURY DOÚŘADOVALA

Dnes večer budou vyhlášeni vítězové soutěžních sekcí jubilejního 50. ročníku karlovarské filmové přehlídky. Přinášíme vám medailonky členů Hlavní poroty, kteří o vítězích rozhodli. Umělecký ředitel Karel Och vysvětluje, proč festivalové vedení po letech přistoupilo k nejmenová-

ní předsedy: „Předseda není potřeba, takto to více odpovídá neokázalosti našeho festivalu. Snížili jsme taky počet porotců ze sedmi na pět, je to praktičtější.“ A kdo je tedy letos členem Hlavní poroty?

TIM LEAGUE

Před jedenácti lety spoluzakládal Fantastic Fest, žánrovou přehlídku hororových, sci-fi a fantasy filmů. „V Americe je to největší festival tohoto žánru,“ říká Tim League. „Začínal jsem v kinoprůmyslu a touhle akcí se nám podařilo zaplnit díru na trhu,“ připomíná výjimečnost svého podniku americký provozovatel proslulých kin Alamo Drafthouse, která založil se svou manželkou Karrie. „Fantastic Fest má úspěch, ale žádný velký byznys to není, ačkoli stále roste. Ale že bych jím zásadně zbohatnul, to ne. Vydělané peníze vracíme do festivalu, aby se mohl rozvíjet.“ V roce 2010 založil Drafthouse Films, distribuční společnost zaměřenou na provokativní a vizionářské umělecké filmy. Jeho jméno je spojeno s bijáky jako *Čtyři lvi*, *Pole v Anglii*, *Tore tančí* nebo *Nick Cave: 20 000 dní na Zemi*, kterým pomohl do americké distribuce. „Nejsem fanoušek jen fantasy nebo hororových žánrů. V poslední době je pro mě největším zážitkem silný, perfektně napsaný psychologický thriller *Dobrou, mámo*; viděl jsem ho v Torontu a jeho tvůrci jsou teď ve Varech,“ dává jeden filmový tip, který byl uváděn v rámci Dnů kritiků Variery. V západoeckém lázeňském městě je poprvé.

ANGELINA NIKONOVA

Ruská režisérka, scenáristka a producentka upřednostňuje filmy, které ji dokážou emocionálně nebo intelektuálně ovlivnit. „Bez ohledu na to, jaký žánr to je, odkud film pochází, kdo jej natočil nebo jestli je vyprávění přímočaré anebo složité ukryté v obrazech,“ upřesňuje svá náročná kritéria. Se svým druhým filmem loni bojovala o sošku v Hlavní soutěži 49. MFF Karlovy Vary. Má za sebou bohaté životní zkušenosti; v sedmnácti letech se odstěhovala do New Yorku, kde v roce 2001 absolvovala School of Visual Arts krátkým snímkem *Isosceles*. Následovalo krátké drama *My Mute* (2002) a celovečerní autorský dokument *Flyover Country* (2005). V roce 2011 debutovala celovečerním hraným dramatem *Portrét v pološeru* (2011), jímž si získala značnou mezinárodní pozornost. V současné době žije režisérka v Rusku a chystá svůj třetí celovečerní film: „Vychází z knihy, odehrává se v roce 1993 a vypráví o ženě narozené v Sovětském svazu, která řeší vztah ke své zemi.“ Kromě své autorské tvorby se věnuje managementu znovuoctvěřené Mezinárodní filmové školy pod hlavičkou největší moskevské filmové přehlídky.

ÓLAFUR DARRI ÓLAFSSON

Herec, scenárista a producent pracuje na Islandu a v USA; měl to štěstí, že jakožto herec narazil na hvězdné americké a islandské režiséry. „Cítím se určitě více hercem než scenáristou, tu práci miluju víc než cokoli jiného, což asi souvisí s pozorností, která herce doprovází. Být hercem je obrovské privilegium. Nezáleží na tom, jestli je rozpočet 500, anebo 500 000 dolarů – my tvůrci a herci se toho účastníme, protože chceme, a zároveň je to naše povinnost a radost,“ vysvětluje urostlý muž. Jeho první větší americká zkušenost coby herce byla ve filmu Bena Stillera *Walter Mitty a jeho tajný život* (2013) – zahrál si pilota helikoptéry, který mj. řekne, že v Grónsku žije tak osm lidí. Do svých filmů Ólafura Darriho Ólafssona obsadili Steven Spielberg, Jonathan Demme, Charlie Kaufman či Cary Fukunaga a brzy bude k vidění v desetidílném islandském televizním seriálu *Trapped* a ve Spielbergově adaptaci pohádky Roalda Dahla *Obr Dobr*, kde se promění v jednoho z obrů: „Jediné, co k tomu zatím můžu říci, je to, že natáčení byla vážně zábava. Je to splněný sen, Steven Spielberg je jedním z nejúžasnějších filmařů současnosti.“

HENGAMEH PANAHİ

„Myslím si, že jsem neměla na výběr. Prostě se stalo, že pracuji v tomto průmyslu,“ odpovídá Hengameh Panahi lakonicky na otázku, proč se stala filmovou producentkou. „Už od malička jsem se dívala na hodně filmů, sledovala jsem všechno možné od italské až po americkou kinematografii,“ dodává sympatická renomovaná producentka a zakladatelka Celluloid Dreams, The Directors’ Label, významné společnosti zaměřené na prodej filmů do zahraničí. Dlouhodobě spolupracuje s režiséry Džafarem Panahím (Zlatý medvěd na letošním Berlinale za *Taxi*) a Jacquesem Audiardem (Zlatá palma z Cannes za letošní *Dheepan*), jehož film *Prorok* též produkovala. „Nerada si dělám playlist nejlepších filmů, herců, prostě čehokoli, protože na porovnávání moc nevěřím. Při hodnocení musíte vzít ohled na spoustu věcí, navíc naše paměť si s námi umí pěkně pohrát,“ zdráhá se jmenovat svůj nejoblíbenější film za poslední léta. „To, co dělá dobrý film skvělým, je něco, co nedokážeme předpovědět. Prvek překvapení je velice důležitý; nemám ráda snímky, které jsou průhledné, kdy víte, co vás čeká,“ vysvětluje a zdůrazňuje, že nevyhledává arogantní filmy ani egoistické tvůrce.

ONDŘEJ ZACH

Senior Vice President pro program HBO Europe a jednatel HBO Europe v ČR od roku 1992 působil jako filmový novinář (časopisy Kino, Cinema, Film a doba, publikoval i v LN). „Nejlíp se píše v době, kdy toho člověk ještě moc neví, kdy je nezátížený například poznatky o tom, že udělat film je strašně těžké. Čím víc toho člověk potom ví, tím obtížnější je být radikální ve svých soudech,“ soudí bývalý člen programového oddělení MFF KV. „Můj dosavadní největší zážitek je asi rok 1995, to jsem tady v programu pracoval druhým rokem. Tehdy se řešily třenice s pražským Zlatým Golem, byla to doba, kdy se začal rodit karlovarský festival, jak jej dnes známe,“ vrací se v čase. Od roku 1998 působil třeba jako vedoucí oddělení programové akvizice TV Nova a později ve společnosti AQS. V HBO je od roku 2006 a od roku 2008 zajišťuje nákup obsahu a programování všech regionálních kanálů a on-demand služeb HBO ve střední Evropě a v Holandsku: „Když pracujete pro televizi, začnete se zabývat tím, jak se na filmy dívají jiní, nejen vy sám. A to je taky důležité vědět.“

Připravila Kateřina Farná

TABULKA KRITIKŮ

Milí čtenáři, po celý festival jsme se renomovaných filmových kritiků z celého světa ptali na jejich hodnocení letošních soutěžních snímků. Nejvíce bodů je 5, nejméně 1. V očích novinářů se nakonec vítězem Hlavní soutěže stalo uprchlické drama kosovského režiséra Visara Moriny <i>Babai</i>. Co na to dnes večer řekne Hlavní porota?	Antonia/ Antonia/ Antonia	Babai/ Babai/ Babai	Bob and the Trees/ Bob and the Trees/ Bob a stromy	Box/ Box/ Box	Le bruit des arbres/ The Sound of Trees/ Šum stromů	Czerwony pajak/ The Red Spider/ Červený pavouk	Domáci péče/ Domáci péče/ Domáci péče	Guldaksten/ Gold Coast/ Zlaté pobřeží	Heil/ Heil/ Heil	Jeder der fällt hat Flügel/ Those Who Fall Have Wings/ Má křídla, kdo končí pádem	Kobry a užovky/ The Snake Brothers/ Kobry a užovky	La montagne magique/ The Magic Mountain/ Kouzelný vrch	Pesn pesnev/ Song of Songs/ Píseň písní
Natasha Drubek, volná novinářka, Německo	2,5	3,5		2,5		3,5			3,5		4,5		4
Hauvick Habechian, An-Nahar, Libanon	3				2,5				2		2		4
Jakub Majmurek, Kino, Polsko	3,5	4		4		5	3,5	4,5		2	4,5	3	2
Hala El Mawi, Le Progrès Égyptien, Egypt			4	4	4	4,5	4	3,5		3	4,5	4	3,5
Věra Míšková, Právo, ČR	3			3	2	4	4	3	2,5	2	3,5	3	3
David Rams, Movienerd.de, Rakousko		4		3	2,5	2		3	3	4	3		
Stas Tyrkin, Komsomolskaja pravda, Rusko	1	3	4	2,5	2	3	3	4,5	2	1	2	3	4
Zbyněk Vlasák, Festivalový deník, ČR	2,5	3,5	3	3	2	3	2,5	4	3	1,5	4,5	2,5	3
Dubravka Lakić, Politika, Srbsko	2,5	4,5	3,5	3	2,5	4	5	2,5	2,5		2		3
PRŮMĚR	2,6	3,8	3,6	3,1	2,5	3,6	3,7	3,6	2,6	2,3	3,4	3,1	3,3

OSOBNOST DNE

CESTA EVY ZAORALOVÉ Z HOTELU HORNÍK AŽ K NEJLEPŠÍMU FESTIVALU NA VÝCHOD OD BERLÍNA

NECHCEME SE BRÁT MOC VÁŽNĚ

Skoro nikdo jí neřekne jinak než „paní doktorka“. Dnes umělecká poradkyně festivalu **EVA ZAORALOVÁ** je úzce spojena s posledními dvaadvaceti z jeho padesáti ročníků. Jezdit sem ale začala už o mnoho let dříve jako novinářka. Těžko bychom tudíž hledali osobu povolanější k sepsání knížky Příběh festivalu.

Zbyněk Vlasák

Poprvé jste sem přijela v roce 1970. Jak to tu vypadalo?

Festival se odehrával v nedobré atmosféře, spousta lidí musela po roce 1968 z branže z politických důvodů odejít. Já jsem tehdy pracovala velice krátce v odborném časopise Film a doba. Nic a nikoho jsem neznala, byla jsem mladá a mezi novináři nová. Bydlela jsem se čtyřmi úplně cizími lidmi na pokoji v dvojhotelu Horník a Slovan – koupelna byla na chodbě, a když jste se chtěli vykoupat, museli jste si na recepci za patnáct korun půjčit klíč. A filmy se promítaly skoro výhradně v sále hotelu Moskva, jak se tehdy jmenoval Grandhotel Pupp.

V souvislosti s rokem 1970 se mluví o kontroverzi s udělením Velké ceny filmu Kena Loache Kes. Bylo to tenkrát téma i mezi novináři?

Ne, já se to dozvěděla až o mnoho let později od tehdejších porotců, francouzské herečky Marie-José Nat a polského režiséra Krzysztofa Zanussiho. Ti odolali tlaku organizátorů, aby místo Loache ocenili sovětský film *U jezera*, museli ale vedení festivalu pohrozit odchodem z poroty. Díky jejich statečnosti si Vary mohou připisovat objevení režiséra, který v dalších letech slavil velké úspěchy v Cannes či v Berlíně. Ale tenkrát jsme do toho neviděli; já se popravdě s těmi hlavouy z festivalu ani nechtěla stýkat, schválně jsem se od nich držela dál a psala si své články.

Byl už tenkrát festival i společenskou akcí?

Já se recepci moc neúčastnila, až z Jankova dokumentu *Filmová lázeň* jsem se dozvěděla, že se zde už v těch socialistických letech žilo docela divoce. Jediný pocit, který si vybavuju, je zřetelná zapřiklost – všechno bylo šedivé, žádné kavárničky na kolonádě. Nezapomeňte, že kousek za městem končilo vojenské pásmo.

A kdy vlastně vznikl fenomén batůžkářství?

Svou novou knihu Příběh festivalu pokřtila Eva Zaoralová přímo ve Varech.

Až v polovině devadesátých let, po nástupu Jiřího Bartošky a mne do čela festivalu. Paradoxně nám pomohl spor s nově vzniklou pražskou akcí Zlatý Golem, která nám na čas vzala kategorii A, protože tu může mít v každé zemi jen jeden festival. Tím, jak jsme vzdorovali, přestože jsme nevěděli, jestli to dokážeme ustát, jsme si získali sympatie diváků i médií. Navíc jsme kladli velký důraz na program a rozkřiklo se, že se tady hrají dobré filmy. Začali sem tedy jezdit hlavně mladí lidé, studenti – v roce 1994 navštívilo projekce 36 tisíc diváků, o rok později už skoro dvojnásobek.

Ve své knížce Příběh festivalu píšete, že vás město a jeho obyvatelé zprvu nepřijali moc dobře.

Letos jsem měla ze zástupců města konečně pocit, že nás vzali za své. Líbila se jim třeba naše akce You Are the Stars, že jsme oslavy padesátého ročníku dostali do ulic. Ale dlouho to vypadalo jinak – lidé si na radnici stěžovali na hluk a tvrdili, že jim festival nic nepřináší. Museli se naučit z toho těžit, i ekonomicky.

Dlouho jste měla hlavní slovo při sestavování programu. Po vás nastoupil někdejší festivalový dramaturg Karel Och. Změnil nějak kurs?

Možná se dá říct, že jsme dříve zařazovali do soutěže diváčnější filmy ve snaze získat širší vrstvy publika. Od doby, kdy do dramaturgického týmu nastupovali představitelé mladší generace, a zejména po Karlově nástupu, se

program více přizpůsobuje modernějšímu vkusu, je v něčem radikálnější.

Jak dnes vnímáte pozici karlovarské akce na festivalové mapě světa?

Rozhodně jsme co do programu, organizace i diváků nejlepší festival na východ od Berlína. Když jsem začínala, volala jsem jednou do produkce v Itálii a řekla, že mluvím za Karlovy Vary, zpátky se ozvalo: „Kterej Karel?“ To je dneska nemyslitelné a myslím, že na tom máme s Jiřím Bartoškou svou zásluhu. Festival už teď rozvíjejí mladší kolegové, ale jedou pořád v intencích, které jsme my dva nastavili. Chtěli jsme, aby se zde hrál zajímavý a kvalitní program, ale abychom se zároveň nebrali přehnaně vážně. ■

THERMÁLNÍ polotoVARY

POHÁDKA O ZUZANCE

Veronika Bednářová

„Studuju produkci na FAMU, jsem v prvním ročníku a ráda bych pracovala ve Festivalovém deníku,“ napsala mi před čtyřmi lety devatenáctiletá Zuzana Kučerová.

Tak ta ve Varech pracovat nemůže, říkala jsem si během naší první pražské schůzky. Zuzana se mi zdála na práci v Deníku příliš křehká, příliš hodná a příliš nezkušená; z rodné Kopřivnice přijela do Prahy ani ne před rokem, hlavní město se jí zdálo velké, mluvila tiše a říkala, že velké filmové produkce neplánuje, že se vidí spíš jako produkční v novinách. Ale i tam by tě snědli ke svačině, pomyslela jsem si s cynickou pózou „zkušných“.

Jenže pak jsem si vzpomněla, že jsem v jejím věku taky pracovala v tiskovém středisku varšavského festivalu. A že mi nevadilo sešívát tiskové zprávy, a že i když už sešíváčku nepoužíváme, asistentskou práci snad zvládne i Zuzana.

A tak s námi v roce 2011 jela poprvé. Skoro zadarmo.

Už první den jsem si všimla, že na sešívání by jí byla škoda. S rafinovaně skrývanou paličatostí se nepřestávala ptát na všechny detaily, a když jsme jí neodpověděli hned, protože na to „nebyl čas“, přišla se svým bločkem, tužkou a tichým, ovšem důrazným hlasem za deset minut, za půl hodiny, za hodinu, za dvě – až chod redakce pochopila tak dokonale, že brzy začala uokolovat ona nás. Letos, kdy je ve Festivalovém deníku jako produkční počtvrté, z nás má

jednoznačně nejvěšší přehled, nikdy nic nezapomene, všechno dodělá a se vším si ví rady.

Zuzana s námi během svých „prvních“ Varů roku 2011 oslavila svoje dvacetiny – jako dárek jsme jí dali plakát s podpísem jejího idolu Vojty Dyky, který dokonce připsal věnování „Zuzance Vojta“ a Zuzka ho má dodnes pověšený nad postelí, jestli vás to zajímá. O dva roky později pak Zuzana v roli produkční se svým týmem tady ve Varech vyhrála první cenu za minutový film Americká krása (režirovala jej studentka scenáristiky Taňa Rubášová) a za rok se chystá na absolutorium.

O tom, že by neplánovala velké filmové produkce, už jsem ji nesyšela mluvit ani nepamatuju. Snad mi Zuzanka odpustí, že jsem ji právě použila jako příkladovou studii pro všechny ty neuvěřitelně mladé členy štábu, kteří za posledních pár let zaplavili festivalový svět a s přirozeností sobě vlastní si tady odpracovávají svá první léta. S tím, že jednou víc než důstojně nahradí generaci střední.

Jen pár příkladů za všechny: V programovém oddělení letos poprvé pracuje úžasná Sandra, na produkci Káča a další, v guest servisu Bára, novinářům tu tiskl lístky Radek, o hosty tiskovek se stará Martina, taky prvníčka, která se nebojí ani Jamieho Dornana. Pracovat s nimi je radost. Kde vedle jejich nadšení zůstaly naše „zkušnosti“? ■

Autorka je novinářka a šéfredaktorka Festivalového deníku.

Říkáme jí „naše Zuzanka“.

DIVÁCKÁ CENA AUDIENCE AWARD **PRÁVO**

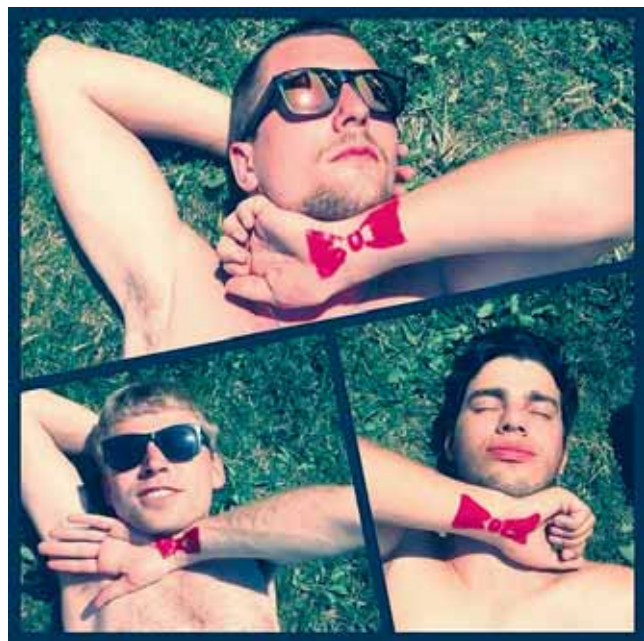
Známkování: 1 výborný, 2 dobrý, 3 průměrný, 4 slabý

Průměrné hodnocení

1	LA GIOVINEZZA Mládí	1,14
2	ET MAINTENANT ON VA DÛ? A co teď?	1,15
3	LE TOUT NOUVEAU TESTAMENT Zbrusu Nový zákon	1,19
4	MUSTANG Mustang	1,22
5	DOMÁCÍ PÉČE Domácí péče	1,22
6	KOBRY A UŽOVKY Kobry a užovky	1,23
7	CHEMIA Chemo	1,24
8	FÚSI Fúsi	1,24
9	AMY Amy	1,24
10	FILMOVÁ LÁZEŇ Filmová lázeň	1,26

FESTIVALOVÝ DENÍK SE SVÝM POSLEDNÍM ČÍSLEM LOUČÍ S VÁMI I S INSTAGRAMIÁDOU

Festivalové mládí ve Varech kvete – nejen to filmové s Harveyem Keitem, ale i to vaše všude kolem.

Kamzíkový set bere vítěz tadeasulin.

Festivalové mládí deniellekey (1. místo)

Ditta Kotoučová (2. místo)

Veronika Sádovská (3. místo)

Autoři zveřejněných snímků na téma #50festivalovomládí si mohou dnes od deseti do sedmnácti hodin vyzvednout v redakci Festivalového deníku dvě vstupenky na film *Kazatelé od Šmíru* (16.30, Lázně III). Děkujeme všem zúčastněným, kteří s námi celou dobu festivalu soutěžili. Vítěz může být jen jeden, ten absolutní – tadeasulin – od nás získává stylový kamzíkový set (instrukce pro vyzvednutí jsou stejné jako u jednokolových vítězů). Máme velkou radost, že se vás zúčastnilo tolik a že jsme měli z čeho vybírat. Už teď se těšíme na další ročník.

Za rok na viděnou na padesát jedničky!

HEREČKY Z *TRANSDARINKY*: „NÁŠ FILM MLUVÍ KE VŠEM!“

ŠTĚDROVEČERNÍ „FUCKOVÁNÍ“

Léta byli přehlíženi a ignorováni médií, teď jim však filmaři postupně dlh splácejí. Transgender lidé a transgender postavy jsou stále častěji vpouštěni do veřejného prostoru – úspěšný seriál *Transparent* o coming-outu sedmdesátileté transgender ženy například shrábl hned dva Zlaté glóby a podobně skvěle si povede možná i karlovarská *Transdarinka*.

Jan Škoda

Zejména americká média letos na jaře opanovala kauza Caitlyn Jenner, tedy bývalého olympijského šampiona Bruce Jennera a nevlastního otce botoxové celebrity Kim Kardashian, jenž se vyoutoval jako žena. I díky Bruceovi-Caitlyn teď všichni víme, co slovo transgender znamená – totiž že vaše genderová identita sice neodpovídá pohlavním znakům, nespojuje se však nutně s operačními zákroky.

Film s transgender postavami letos do Varů přivezly americká herečka Mickey O'Hagan a arménská herečka Alla Tumanian. Jmenuje se *Transdarinka*, posbíral nadšené recenze na festivalu v Sundance a s úspěchem se promítal i ve Varech. Představuje přitom trochu jiné rezidenty Los Angeles, než je dokonale nalíčená bulvární hvězda Caitlyn Jenner na obálce časopisu Vanity Fair nebo zajištěné postavy v seriálu *Transparent*. „Našími hrdinkami jsou dvě transgender prostitutky, z nichž jedna z nich mi chce dát přes hubu,“ popisuje lakonicky rodilá Newyorčanka Mickey O'Hagan, která v *Transdarince* hraje Dinah, novou milenkou Chestera, jemuž se právě z lochu vrátila hluchá trans přítelkyně Sin-Dee Rella.

Fuck, zlomili jsme rekord!

„Když Sin-Dee zjistí, že Chester spal se mnou, jež má vaginu a všechno,“ vláčí mě za vlasy po ulici, přičemž jsme nejspíš zlomili re-

Herečky Mickey O'Hagan (vlevo) a Alla Tumanian. Doufáme, že je v *Transdarince* uvidíme v listopadu na queer festivalu Mezizpatria.

kord filmu *Vlk z Wall Street* v použité slova „fuck“,“ směje se O'Hagan. Příběhová linka Sin-Dee a její kolegyně Alexandry se pak protíná se story taxikáře Razmika, jednoho z Alexandřiných klientů, který utíká od štědrovečerní večere. I tady se bude hojně „fuckovat“.

Odysea naší losangeleské spodiny se vine celým Štědrým večerem. Točila se kolem bulváru Santa Monica, tedy v autentických, drsných čtvrtích Města andělů, kde kvete prostituce i obchod s drogami. „Tyhle části města fakt nejsou příjemné, kolemjdoucím ale bylo úplně jedno, co tam děláme. Mysleli si, že jsme prostě studenti, co blbnou, tudíž jsme v klidu natočili i ty šílené, fyzické scény. Nikdo ani nemrknul, to se tam děje normálně,“ popisuje O'Hagan.

Drsná romance z iPhone 5

Na place *Transdarinky* to jako na place nevypadalo i z dalšího důvodu – točilo se na iPhone 5, což ve finále znamenalo ostrý, čistý, širokouhlý obraz, v němž se odráží výjimečné světlo losangeleské zimy. „Pro iPhone se ale režisér Sean Baker původně rozhodl z důvodu mikroskopického rozpočtu. Točili jsme

osmadvacet dní a měli jsme fakt málo peněz, žádná světla ani zázemí. Jenom zvukaře,“ vzpomíná O'Hagan.

Transdarinka funguje jako energická, vtipná, drsná a sexy jízda Los Angeles s postavami, co skutečně dýchají. Podobně to vidí i O'Hagan: „Vyprávíme o lidech, co byli často ignorováni, ale jsou skuteční. Na začátku je poznáváte jen jako transgender prostitutky, pak ale zjistíte, že to jsou reální lidé, jež chápete. Zažívají to samé, co vy – zradu, vztek, žárlivost, rodinné drama i lásku. Každý to zná,“ míní usměvavá herečka, co by se „nejraději nechala zabít v nějakém hororu“ a je fanynkou tísňové *Čarodějnice*, uvedené letos ve Varech.

Pro arménskou divadelní herečku Allu Tumanian je part Razmikovy tchyně v *Transdarince* první rolí v americkém celovečerařu, jinak hraje v mnoha losangeleských televizních filmech. „Prošlo by podle ní uvedení filmu v Arménii? „Těžko. Je tam spousta svobodomyslných lidí, většina by ale film s transgender charakterem zavrhl,“ myslí si. Jenže její kolegyně O'Hagan nepřestává doufat ve větší toleranci: „Chce to jen čas!“

SPOLU A CHUTNĚ

ODPOČINEK V ČAJOVNĚ

Pokud chcete v poslední den festivalu uniknout shonu příprav na závěrečný večírek, pojdte si odpočinout do čajovny **Universal**.

Martina Bělíková

Ačkoli ji najdeme v centru města, přímo u terminálu Tržnice, **čajovna Universal** se skrývá ve dvoře. Musíte projít podchodem, abyste zahlédli malou předzahrádku a vchod. Tenhle svatostánek milovníků čajů (a že jich v Česku je!) má v Karlových Varech svou tradici a mezi místními je oblíbeným místem pro relaxaci a vychutnání kouřícího šálku.

V době festivalu se tady můžete občerstvit od 10.00 do 23.00 hodin. Dvoupatrový interiér prostorné čajovny a neopakovatelná vůně vytváří klidnou atmosféru, navíc si můžete odpočinout na polštářích na koberec. Nabízejí tady nejrůznější zdánlivě malá jídla, která ve skutečnosti hodně zasytí. Z asi deseti druhů kuskusu můžu doporučit verzi s černými olivami a sušenými rajčaty nebo ten s tofu a sójovými klíčky, v průměru za 95 korun.

Pitu si v **Universalu** dáte za 65 korun – mají několik zapečených verzí se sýrem a zeleninou, ale i sladkou variantu s banánem a mletými ořechy. Naprosto skvěle chutná pečený banán se skořicí a kokosem, za kterým se sem často vracím, nebo *jaurti arkaďas* – směs ořechů a banánu zalitá jogurtem s medem a strouhanou čokoládou.

Určitě si vyberete i z nabídky salátů, třeba ten cizrnový s rajčaty a rozpečenou pitou. K čaji na-

Martina se loučí se čtenáři Festivalového deníku stylově: nikoli chlebem a solí, ale kuskusem.

bízejí blízkovýchodní pochoutky jako baklavu nebo chalvu a osobně si vždycky pochutnám na lahodném tureckém salepu. Festivalová únava poslední den graduje, a tak možná oceníte zdejší maté, které vás povzbudí na závěrečnou noc. ■

ADRESA PODNIKU

Čajovna Universal,
Varšavská 13, Karlovy Vary

Eins, zwei, drei, Karel asi nese čaj. Univerzální blaho najdete v karlovarské čajovně Universal.

DRŽITEL ZLATÉ PALMY PRO NEJLEPŠÍ KRÁTKÝ FILM ELY DAGHER:

LIBANON JE NĚCO JAKO OSTROV

Částečně animovaný patnáctiminutový snímek *Waves '98* o mladíkovi Omarovi, vyrůstajícím na okraji města v poválečném Bejrútu, vynesl libanonskému režisérovi **ELYMU DAGHEROVI** (1985) Zlatou palmu pro nejlepší krátký film na letošním canneském festivalu; ve Varech byl „kratás“ uveden v rámci sekce Týden libanonského filmu. Na svém magicky poetickém příběhu s autobiografickými prvky a nadpozemsky lahodnou hudbou pracoval Dagher více než dva roky a byla to pro něj terapie.

Kateřina Farná

Příběh se odehrává v Bejrútu roku 1998. Proč jste zvolil právě tohle období?

Vyrostl jsem na jeho předměstí. Uprostřed města se odehrávaly tvrdé boje (*občanská válka sužovala Libanon v letech 1975–1990; pozn. red.*), takže když jsem vyrazil za kamarády nebo do kina, pohyboval jsem se na předměstí nebo jel za město. Bylo mi šestnáct a centrum Bejrútu bylo příliš nebezpečné. Objevoval jsem úplně jinou tvář města, pro mě to byl nový svět s novými přáteli. Ve filmu zkoumám naši historii a korelaci paměti s našimi archivy, které mohou naši identitu znovuoobnovit.

Jak vypadá současný Bejrút?

Moc optimisticky ne. Cítíte tam hodně napětí kvůli tomu, co se děje v celém regionu, který je zmítán ze všech stran. A Libanon je něco jako ostrov mezi tím vším. Nikdo přesně neví, co se

v budoucnosti stane, ale nevypadá to moc dobře. Během občanské války proti sobě bojovaly v zásadě dvě strany, teď je to mnohem horší. Máme větší problém, který není v našich rukách. Nevíme, co ti, kteří chtějí uchvátit celý region, skutečně chtějí.

Váš oceňovaný snímek je částečně autobiografický?

Spíš je velice osobní. Částečně to pro mě byla terapie, protože když jsem pracoval na scénáři, hodně jsem cestoval mimo Libanon, hlavně do Evropy. To přelétávání z místa na místo ve mně vyvolalo pocit, že nikam nepatřím. A když jsem se vrátil do Bejrútu, ocitl jsem se ve stejné bublině, v tom izolovaném prostředí, které jsem předtím opustil. My v těch našich bublinách šťastně zapomínáme, kde a v čem žijeme. Jenže v Bruselu, kde pobývám, se normálně dívám na zprávy, takže už se mi do té naší bubliny s růžovými brýlemi vrací těžko. A tenhle svůj po-

Výtvarník a filmař Ely Dagher střídavě žije v Bruselu a Bejrútu.

cit jsem se snažil do filmu promítnout.

Únik do jiného světa ve snímku symbolizuje velký zlatý slon. Proč právě on?

Slon symbolizuje svět beze strachu, svět uvnitř toho stvoření je euforický a kouzelný. Chtěl jsem, aby byl obří a vypadal geometricky jako živoucí

drahokam, jako něco vzácného. Je to přece silné zvíře, a navíc má pro mě kouzlo exotiky, protože v Libanonu sloni v divoké přírodě nežijí.

Co pro vás prestižní Zlatá palma znamená?

Hlavně motivaci. To není špatný, ne?! Užívám si to teď a tady a těším se na svůj další film. ■

1

Nejslavnější agent
pojištěn u nás!
Jediné cestovní
pojištění bez limitů

S vámi od A do Z

Allianz

Věděli jste, že Allianz pojišťuje natáčení již od dob němého filmu? Pojišťujeme přes 80% amerických filmů a James Bond patří k našim nejvěrnějším klientům.

Každý film s sebou nese jiná rizika. Bitvy, mučení, pronásledování na motorce. Jedním z nejrizikovějších filmů pojištěných u Allianz byl Muži, kteří nenávidí ženy.

Karlovy Vary International Film Festival

Allianz pojišťovna, oficiální pojistitel 50. ročníku MFF Karlovy Vary

emo program / na dnešek for today

Chceme vám, stejně jako loni, usnadnit orientaci v programu, proto vám přinášíme žánrové piktogramy (vysvětlivky vidíte výše), které pro vás připravili Lukáš Franz a reklamní agentura JANDL Praha.

8:30

Mise en scene with Arthur Penn (a conversation) / Mizanscéna s Arthurem Pennem (konverzace)

Kongresový sál 931

Režie: Amir Naderi
USA, Itálie, 2014, 215 min.

Netřeba se bát mluvící hlavy v dokumentárním filmu, zejména pokud patří

legendárnímu tvůrci Arthuru Pennovi. Téměř čtyřhodinový záznam rozhovoru proslulého iránského filmaře a cinefila s tvůrcem snímku *Bonnie and Clyde* je jedinečným režisérským master classem.

No need to dread the talking head in this documentary piece, especially when it belongs to legendary filmmaker Arthur Penn. Almost four hours long, the film sees the celebrated Iranian director and cinephile interviewing the creator of *Bonnie and Clyde*, offering us the chance to attend a one-of-a-kind directorial master class.

9:00

Box / Box

Kino Drahomíra 9K1

Režie: Florin Șerban
Rumunsko, Německo, Francie, 2015, 93 min.

Příběh netrpělivě očekávaného snímku uznávaného rumunského tvůrce (*Když chci, tak písknu* na Berlinale 2010) sleduje devatenáctiletého talentovaného boxera Rafaela, pro kterého je pobyt v ringu vším, a Cristinu, atraktivní třicátníci a matku v kritickém životním okamžiku.

The story of this keenly anticipated film by acclaimed Romanian director Florin

Șerban (*If I Want to Whistle, I Whistle*, Berlinale 2010) follows a talented 19-year-old boxer named Rafael, for whom a session in the ring is everything, and Cristina, an attractive, 30-something mother who finds herself at a critical moment in her life.

9:30

Fúsi / Fúsi

Malý sál 921

Režie: Dagur Kári
Island, Dánsko, 2015, 94 min.

Fúsi je chlap jako hora. Fúsi je samotář a outsider. Na tanečním kurzu se mu ale zalíbí popelářka Sjöfn. Milostný příběh lidí z okraje společnosti od islandského režiséra Dagura Káriho.

Fúsi is a mountain of a man. Fúsi is a loner and an outsider – until he meets trash collector Sjöfn at a dance course. A love story about people on the fringes of society from Icelandic director Dagur Kári.

10:00

Oi entyposeis enos pnigmenou / Dojmy utonulého muže

Kino Čas 9C1

Režie: Kyros Papavassiliou
Kypr, Řecko, Slovinsko, 2015, 82 min.

Meditativní drama o umělci, jeho životě a smrti, ale také o hledání vzpomínek, které vystupují z ploché krajiny jako vzdálená hradba městských věžáků.

A meditative drama about an artist, his life and death, as well as his search for memories that rise up from the flat landscape like the distant walls of city towers.

10:00

Tři bratři / Tři bratři

Kinosál B 951

Režie: Jan Svěrák
Česká republika, Dánsko, 2014, 90 min.

Tři bratři se vydávají do světa na zkušenou a při svém putování se ocitají uprostřed slavných pohádek, ve kterých je čeká mnoho nástrah, nečekaných příhod a snad také láska...

Three brothers set out into the wide

world to gather experience and, along the way, they get caught up in the familiar settings of celebrated fairy tales where they have to deal with various pitfalls and unexpected situations, but they might also find love...

10:00

Comoara / Poklad

Národní dům 9N1

Režie: Corneliu Porumboiu
Rumunsko, Francie, 2015, 89 min.

Costi žije s rodinou v Bukurešti a večer rád čte synkovi příběhy Robin Hooda. Jednou se mu soused z domu svěří

Pokračování na str. 6

50th

The
INTERNATIONAL
FILM FESTIVAL

KARLOVY VARY

OFFICIAL MAKE-UP ARTIST

Douglas

s přesvědčením, že na zahradě jeho prarodičů je zakopaný poklad. Kdyby mu Costi pomohl najmout detektor kovů a odjel s ním po pokladu pátrat, je ochoten se s ním rozdělit.

Costi lives with his family in Bucharest and enjoys reading the story of Robin Hood to his little boy. One day one of his neighbors tells him he's pretty sure that there's some buried treasure in his grandparents' yard. If Costi helps him borrow a metal detector and is willing to help him search for it, then they'll split whatever they find.

10:30

Kosac / Sklizeň

Lázně III 9L1

Režie: Zvonimir Jurčić
Chorvatsko, Slovinsko, 2014, 98 min.

Humanistické drama se silně morálním podtextem se odehrává jedné letní noci, v níž Ivo nabídně svezení ženě, která uvázla na opuštěné silnici. Jeho snaha pomoci spustí lavinu neblahých událostí, protože muž se kdysi dopustil znásilnění a okolí nemůže na tento přečin zapomenout.

A humanistic drama with a strong moral subtext that unfolds over a single summer night during which Ivo offers a lift to a woman stranded on an abandoned road. His attempt to help unleashes an avalanche of unfortunate events because the man, once accused of rape, has been defined and isolated by his crime.

11:30

La montagne magique / Kouzelný vrch

Kino Drahomíra 9K2

Režie: Anca Damian
Rumunsko, Francie, Polsko, 2015, 95 min.

Kouzelný vrch líčí dobrodružné osudy horolezce a fotografa Adama J. Winklera, který v 80. letech 20. stol. bojoval v Afghánistánu na straně mudžahedínů proti Sovětům. Režisérka použila originální, výtvarně pozoruhodnou techniku animovaných koláží, vycházejících z dobových materiálů.

The Magic Mountain investigates the adventures of mountain climber and photographer Adam J. Winkler, who fought in Afghanistan with the mujahedin against the Soviets in the 1980s. The director employs a highly original artistic technique involving animated collage of period materials.

12:30

Sleeping Giant / Dřímající obr

Kino Čas 9C2

Režie: Andrew Cividino
Kanada, 2015, 89 min.

Teenager Adam tráví s rodiči prázdniny u jezer nedaleko Toronta a potkává zde stejné staré bratrance Rileyho a Nata, se kterými začne trávit nekonečně se vlekoucí letní dny. Mezi chlapci ihned vzplane klukovská rivalita.

Teenage Adam is vacationing with his parents at Lake Superior. There he meets cousins Riley and Nate, roughly his age, and they spend the endlessly dragging summer days together until boyhood rivalry changes the course of events.

12:30

Ztracený případ / Ztracený případ

Kinosál B 952

Režie: Roman Štětina
Česká republika, 2014, 58 min.

Stříhový film držitele Ceny Jindřicha Chalupeckého vytváří na základě záberů z kultem obestřeného seriálu *Columbo* zcela nový příběh, který ze svého předobrazu vypichuje momenty, jaké bychom nečekali.

This compilation film by Jindřich Chalupecký Award-winner Roman Štětina employs scenes from the cult series "Columbo" to create an entirely new story that highlights moments we would not have expected from the original.

12:30

El club / Klub

Malý sál 922

Režie: Pablo Larraín
Chile, 2015, 97 min.

Co mají společného vášnivě diskutující žena a různě staří muži? Kromě lásky ke svému psimu miláčkovci a zájmu o psi dostihy také společné bydlení, pár hříchů a vyobcování z katolické církve.

A group of several old men and one woman in passionate discussion – what do they have in common? Besides loving their pet dog and having an interest in dog races, there's also their common living arrangement, a few sins, and ex-communication from the Catholic Church.

13:00

Al Wadi / Údolí

Kongresový sál 933

Režie: Ghassan Salhab
Libanon, Francie, Německo, 2014, 134 min.

Neznámý muž vyvázne z autonehody uprostřed údolí Bikáa s několika šrámy a ztrátou paměti. Záhy nato potkává skupinu lidí, která jej odveze na ostře střeženou farmu.

An unknown man survives a car accident in the middle of the Bekaa Valley with just a few scratches and the loss of

his memory. Soon after he meets a group of people who take him to a closely guarded farm.

13:00

Umrika / Umrika

Městské divadlo 903

Režie: Prashant Nair
Indie, 2015, 102 min.

Dějově bohatý příběh, zasazený do Indie 80. let, chce především emotivně vyličit, jak složité může být dospívání. Díky režisérovi nápadu je však do něj začleněn také humorný komentář k indickému mýtu zvanému Amerika.

Involving numerous plotlines set in 1980s India, *Umrika* is a story that attempts to emotively depict the complex business of growing up. At the same time the director demonstrates his inventiveness in incorporating a light-hearted commentary on the Indian myth known as America (*Umrika*).

13:00

Chaiki / Rackové

Národní dům 9N2

Režie: Ella Manzhieva
Rusko, 2015, 87 min.

Elza je krásná, nešťastně vdaná a především velmi osamělá žena. Pod vlivem nečekaných událostí musí přehodnotit svůj dosavadní život a udělat krok, na němž záleží nejen její další osud.

Elza is a beautiful, unhappily married and, above all, very lonely woman. Unexpected events compel her to re-examine her life and take a step which will affect not only her future, but the destiny

of others as well. A powerful, atmospheric tale of alienation and hope.

13:30

Maraviglioso Boccaccio / Úžasný Boccaccio

Lázně III 9L3

Režie: Paolo Taviani, Vittorio Taviani
Itálie, Francie, 2015, 121 min.

Středověká Florencie je sužována morem. Skupinka mladých lidí se rozhodne utéci před ním na venkov. Ve vile obklopené přírodou tráví dívky a chlapci čas hrami a vyprávěním příběhů: středem všech, ať jsou dramatické, nebo groteskní, je láska jako protilek na všechny strážné a zoufalství.

Medieval Florence is beset by the Black Death. A group of nobles decide to escape to the countryside. In a villa surrounded by nature the young men and women spend time playing games and telling stories: the focus of each, whether dramatic or grotesque, is love as an antidote to all hardship and despair.

14:00

Jeder der fällt hat Flügel / Má křídla, kdo končí pádem

Kino Drahomíra 9K3

Režie: Peter Brunner
Rakousko, 2015, 92 min.

Se smrtí blízké osoby se zároveň zastavuje čas. Co udělat, aby hodiny začaly znovu tikát? Níterné, výtvarně výrazné a mimořádně silné drama jednoho z největších talentů rakouského filmu představuje své hrdinky ve chvílích smutku, ale i občasně radosti, vždy ale jako lidi povědomě křehké a zranitelné.

In the face of death, time seems to stop for those left behind. What can they do to start the clock ticking again? This inward-looking, artistically striking, and exceptionally strong drama from one of Austria's greatest talents presents its protagonists in moments of sorrow and the occasional joy, but always as fragile, vulnerable people.

15:30

Dirk Ohm – illusjonisten som forsvant / Mizející kouzelník Dirk Ohm

Kino Čas 9C3

Režie: Bobbie Peers
Norsko, Švédsko, Německo, 2015, 93 min.

Německý iluzionista Dirk Ohm se připléte k hledání ztracené dívky v malém městě na severu Norska. Zatímco obyvatelé pročesávají okolí, on vidá dívku ve svých představách a postupně se do ní zamiluje.

German illusionist Dirk Ohm gets mixed up in the search for a lost girl in northern Norway. While the inhabitants are combing the surrounding area, he envisions the girl in his fantasies and gradually falls in love with her.

15:30

Zvzdan / Úpal

Kinosál B 953

Režie: Dalibor Matanić
Chorvatsko, Slovinsko, Srbsko, 2015, 123 min.

Ivan a Jelena (1991), Nataša a Ante (2001), Luka a Marija (2011) – tři různé dekády, tři příběhy, kdy on je Chorvat a ona ze srbské rodiny. Třikrát o křehlosti lásky v prostředí protkaném etnickou nesnášenlivostí vypráví Matanić s pomocí stejných herců.

Ivan and Jelena (1991), Nataša and Ante (2001), Luka and Marija (2011) – three different decades, three stories. He's a Croat and she's from a Serbian family. Using the same actors in each case (Tihana Lazović and Goran Marković) and aided by Marko Brdar's captivating lensing, Matanić tells three tales of fragile love in an environment beset by ethnic intolerance.

15:30

A Perfect Day / Úžasný den

Malý sál 923

Režie: Joana Hádjithomas, Khalil Joreige
Libanon, Francie, Německo, 2005, 88 min.

Malek se snaží přesvědčit atraktivní Zeinu, aby mu dala druhou šanci. Je to důležitý den i pro jeho matku Claudii, která se zřejmě již definitivně dala synem přemluvit a společně nechají prohlásit za mrtvého otce, který zmizel před patnácti lety.

Malek tries to persuade the attractive Zeina to give him a second chance. It's also an important day for his mother Claudia because she has finally allowed her son to convince her to go and declare his father officially dead – fifteen years after the man disappeared.

16:00

No todo es vigilia / Není vždy svátek

Kongresový sál 934

Režie: Hermes Paralluelo
Španělsko, Kolumbie, 2014, 98 min.

Soustředěný dokument zaznamenává plíživý tok času v životech Antonia a Felisy, manželů, kteří spolu strávili více než šedesát let. Zdolávání příkrých schodišť jejich skrovného domova a vykonávání každodenních úkonů jim však bere stále více sil.

A focused documentary monitoring the slow, inevitable advance of time upon Antonio and his wife Felisa, who have spent more than sixty years together. Having to negotiate steep staircases in their simple abode and carry out their various daily tasks is taking an increasing toll on their health.

Pokračování na str. 7

SVISS DENT
DENTAL COSMETICS

HVĚZDNÝ ÚSMĚV!
Prestížní zubní kosmetika SWISSDENT,
partner festivalového instagramu.

The 50th INTERNATIONAL FILM Festival KARLOVÝ VARY
MADE IN SWITZERLAND

Soutěžte každý den o lístky do kina a kosmetiku SWISSDENT na www.profilm.cz.

TAWAN
thai massage centers

Thajské masáže
Thai massage
Special summer offer!

60 min **690Kč**
~~1250Kč~~

90 min **890Kč**
~~1550Kč~~

TAWAN Nikolina
Thai Spa House
Mlýnské nábreží 1, Karlovy Vary
t. (+420) 353 540 254
Praha . Brno . Špindlerův Mlýn . Mladá Boleslav . Hluboká n./Ml.

www.tawan.cz

16:00
**Nachalo nevedomého veku /
Začátek neznámé éry**
Městské divadlo 905

 Režie: Larisa Shepitko, Andrei Smirnov
 SSSR, 1967, 71 min.

Dva mladí režiséři adaptovali povídky dvou ruských autorů, zakázaných po celá desetiletí, a také jejich film skončil na dvacet let v trezoru. Oba příběhy se vrací do porevolučního období, a zatímco *Anděl* promlouvá o tehdejších krutostech a zmaru v tragické tónině, *Vlast elektřiny* postihuje jeho příznačnou grotesknost.

Two young directors adapted the short stories of two Russian authors whose works had been banned for decades, and so their film ended up in the censor's vault as well – for twenty years. Both tales look back to the post-revolutionary era, and while *Angel* speaks tragically of the brutality and destruction of the time, *The Homeland of Electricity* captures its haunting grotesquery.

16:00
**Les bons débarras /
Dobré pořízení**
Národní dům 9N3

 Režie: Francis Mankiewicz
 Kanada, 1979, 115 min.

Třináctiletá Manon žije na samotě s matkou Michelle a mentálně zaostalým strýčkem Ti-Guyem. Charismatická a předčasně dospělá dívka si osobuje exkluzivní právo na matčinu lásku a je pro ni ochotna učinit cokoli.

Thirteen-year-old Manon lives in isolation with her mother Michelle and her mentally challenged uncle Ti-Guy. The charismatic and precocious girl claims exclusive right to her mother's love, and she's willing to do anything to have it.

16:30
**The Greasy
Hands Preachers /
Kazatelé od šmíru**
Lázně III 9L4

 Režie: Clément Beauvais,
 Arthur de Kersaunon
 Francie, 2014, 90 min.

„Čtyři kola umožní pohyb těla, dvě kola duši“, tímto mottem charakterizují tvůrčí specifickou vášeň skupiny zkušených motocyklových mechaniků ve filmu produkovaném Orlandem Bloomem a natočeném na 16mm materiál.

“Four wheels move the body, two wheels move the soul” – the motto used by the filmmakers to describe the particular passion shared by a group of experienced bike mechanics in a movie shot on super 16mm and executive produced by Orlando Bloom.

17:00
**Bob and the Trees /
Bob a stromy**
Kino Drahomíra 9K4

 Režie: Diego Ongaro
 USA, 2015, 91 min.

Massachusettský dřevorubec a chovatel

dobytky Bob Tarasuk, charismatický dřívčí a paličák se slabostí pro golf a gangsterský rap, hraje sám sebe v dokumentárně laděném dramatu, které je neokázale intenzivní charakterovou studií jedince obklopeného majestátní a nevyzpytatelnou přírodou.

Massachusetts logger Bob Tarasuk, a charismatic workhorse and hard-head with a soft spot for golf and gangsta rap, plays himself in this vérité-style drama – an unpretentiously intense character study of an individual surrounded by a landscape both majestic and inscrutable.

18:30
**Astenicheskij syndrom /
Astenický syndrom**
Kino Čas 9C4

 Režie: Kira Muratova
 SSSR, 1989, 153 min.

Sergej Loznica uvádí

Dva příběhy o rozkladu osobnosti pod vlivem tíživé reality, která dokáže proměnit normálního člověka v neadekvátního jedince. Syrová freska o stavu sovětské společnosti v období bující perestrojky patří k nesporným vrcholům světové kinematografie.

Sergej Loznitsa presents

Two stories depicting the disintegration of the personality amid an oppressive reality that transforms a normal person into a flawed individual. This bleak fresco on the state of Soviet society at a time when perestroika was thriving. An uncontested masterpiece of world cinema.

18:30
Fotograf / Fotograf
Kinosál B 954

 Režie: Irena Pavlásková
 Česká republika, 2015, 133 min.

Obrazy z bujného života renomovaného umělce, který se stal celebritou, podle osudů slavného fotografa Jana Saudka (nar. 1935), též spoluautora scénáře. V hořké komedii se děj soustředí zejména na Mistrovy vztahy se ženami, především se zpočátku submisivní Libou.

Scenes from the unruly life of a popular artist-turned-celebrity based on the fortunes of photographer Jan Saudek (b. 1935), who was also involved in the screenplay. This acerbic comedy focuses on the maestro's relationships with women, particularly the initially submissive Liba.

18:30
Lamb / Ovečka
Malý sál 924

 Režie: Yared Zeleke
 Francie, Etiopie, Německo, Norsko,
 2015, 94 min.

Když otec malého Efraima musí odejít za prací, svěří synka příbuzným v horách. Chlapec je v novém domově jedinou útěchou ovečka, kterou si směl vzít s sebou. Horská obec ale bojuje s chudobou a hladem a život Efraimovy čtyřnohé přítelkyně je ohrožen. Navzdory svému věku je chlapec odhodlán udělat vše, aby ji zachránil. První film etiopského režiséra měl premiéru na nedávném festivalu v Cannes.

When young Ephraim's father has to leave him in search of work, he sends the boy to stay with relatives in the mountains. At his new home, the boy's only comfort is the sheep he brought with him. The mountain community, however, is struggling against poverty and hunger, and the life of Ephraim's four-legged friend is at risk. Despite his age, the boy is determined to do anything necessary to save her. The Ethiopian director's debut film premiered at the recent Cannes festival.

18:30
**Short Cuts /
Prostřihy**
Městské divadlo 9D6

 Režie: Robert Altman
 USA, 1993, 187 min.

Světová kinematografie nemá mnoho tak důmyslně vybudovaných děl, jež by velkolepým panoramatickým záběrem, obsahujícím průniky do různých vrstev společnosti, postihla způsob života, hodnotový systém a pocity člověka konce 20. století.

World cinema has few such ingeniously constructed works which, via a magnificent panoramic arc spanning a variety of social strata, capture the lifestyles, value systems, and human sentiments of the late 20th century.

19:00
Un etaj mai jos / O patro níž
Kongresový sál 935

 Režie: Radu Muntean
 Rumunsko, Francie, Německo,
 Švédsko, 2015, 93 min.

Jedna vražda a jeden dům, v němž lze leccos zaslechnout, ale i si to nechat pro sebe. Spořádaný otec se musí rozhodnout mezi pohodlím a svědomím. Výrazný tvůrce rumunské nové vlny staví na prosté premise minimalistické drama se zásadní morální dimenzí.

A murder and a house in which much can be overheard – and kept to oneself. A decent father must decide between comfort and conscience. Employing a simple premise, the bold Romanian filmmaker constructs a minimalist New Wave drama with a fundamentally moral dimension.

19:00
The Lobster / Humr
Národní dům 9N4

 Režie: Yorgos Lanthimos
 Irsko, Velká Británie, Francie, Řecko,
 Nizozemsko, 2015, 118 min.

Nedaleká budoucnost: Všichni muži a ženy bez partnera jsou zatýkáni a odvázeni do Hotelu, kde si do 45 dnů mají najít protějšek. Pokud se jim to nepodaří, budou proměněni ve zvíře podle vlastního výběru. Tři muži, kteří se v hotelu spáteli, utečou do lesů, kde se přidají k povstalecké skupině Samotářů.

Pokračování na str. 8

Pupp ► Národní dům 1,9 kilometru

**Vyražte po svých do kina nebo ČEZ Fun zóny
a pomozte jednomu z projektů Nadace ČEZ**

Každý den od 10 do 21 hodin si v ČEZ Fun zóně můžete dobít energii, odpočinout nebo svěřit své děti do péče našich profesionálních vychovatelek.

Co v ČEZ Fun zóně najdete

herní konzole | stolní fotbal | airhockey | možnost zapůjčení deskových her | soutěže o pěkné dárky | možnost dobíjení mobilních telefonů | fotostěna s červeným kobercem | dětský koutek otevřený od 10 do 20 hodin

Mobilní aplikace EPP

S mobilní aplikací od Nadace ČEZ a Skupiny ČEZ, generálního partnera MFF Karlovy Vary, pomáháte pohybem.

Ať už s telefonem přeshlapujete ve frontě na vstupenky, hledáte místo v kinosále nebo přebíháte mezi projekcemi, sbíráte body pro vámi vybraný projekt, který Nadace ČEZ finančně podpoří.

Stáhněte si zdarma aplikaci EPP do svého telefonu.

www.pomahejpohybem.cz

NADACE ČEZ

SKUPINA ČEZ

The near future: all men and women without partners are rounded up and taken to a hotel where they must find a counterpart within 45 days. If they don't succeed they'll be changed into an animal of their choice. Three men who become friends at the hotel escape into the woods, joining up with a rebellious group called The Loners.

19:30

Határ / Hranice Lázně III 9L5

Režie: Máttyás Szabó
Maďarsko, 2014, 24 min.

Pro uprchlého vězně Maydana je svoboda omezena na malou plochu těžké dreziny a koleje, které vedou neznámou kam. Mladý muž je k dopravnímu prostředku připoután těžkým řetězem, přesto se ale nevzdává naděje ani humoru.

For escaped prisoner Maydan freedom is limited to the small platform of a heavy handcar and to railroad tracks that lead who knows where. The young man is bound to his means of transport by a heavy chain, nevertheless he loses neither hope nor his sense of humor.

Alles wird gut / Všechno dobře dopadne

Režie: Patrick Vollrath
Rakousko, Německo, 2015, 30 min.

Je pátek a osmiletá Lea už netrpělivě vyhlíží tátu. Ten si ji má, jak už to v mnoha rozvedených rodinách bývá, jako obvykle vyzvednout a strávit s ní víkend. Otec se ale chová zvláštěně...

It's Friday and eight-year-old Lea is impatiently waiting for her daddy. As is common in many divorced families, he

is to pick her up for the weekend. But her father is acting strangely...

20:00

Guldysten / Zlaté pobřeží

Kino Drahomíra 9K5

Režie: Daniel Dencik
Dánsko, 2015, 114 min.

Mladý, v zásadě antikoloniálně smýšlející idealista Wulff se vydává do Dánské Guineje, aby zde založil kávovou plantáž. Ne vše ale jde podle jeho plánu. Svěrázný příspěvek k žánru historického filmu se za pomoci hudby Angela Badalamentiho proměňuje ve snový trip, ležící na průsečíku lyrické básně a děsivé noční můry.

Young anti-colonial idealist Wulff leaves for Danish Guinea to set up a coffee plantation but not everything goes according to plan. This bold contribution to the historical film genre employing the music of Angelo Badalamenti to help shift the experience into a dreamlike trip that partakes in equal measure of lyric poetry and a horrifying nightmare.

21:30

I Knew It Was You: Rediscovering John Cazale / Já vím, žeš to byl ty: John Cazale známý, neznámý

Kino Čas 9C5

Režie: Richard Shepard
USA, 2009, 40 min.

„Jasně, to je přece Fredo,“ odpovídají náhodní kolemjdoucí režisérovi dokumentu, který jim ukazuje fotografie. John Cazale, jeden z nejzajímavějších herců

70. let minulého století. Pět rolí, předčasná smrt. *Kmotr I a II, Rozhovor, Psi odpoledne, Lovec jelenů.*

“Sure, that's Fredo,” responds a random passerby after the director of the documentary shows him a photograph. John Cazale, one of the most intriguing character actors of the 1970s. Five roles, a premature death. *The Godfather: Parts I and II, The Conversation, Dog Day Afternoon, The Deer Hunter.*

21:30

Partisan / Partyzán

Kinosál B 955

Režie: Ariel Kleiman

Austrálie, 2014, 98 min.

Charismatický Gregori (Vincent Cassel) je vůdcem a jediným mužem v komunitě žen a jejich potomků, kterým v těžkém životním okamžiku otevřel náruč a poskytl přístřeší. Jedenáctiletý Alexander je nejstarším a nejoblíbenějším z dětí, které Gregori trénuje k vykonání speciálních a nebezpečných úkolů.

Charming Gregori (Vincent Cassel) is the leader and only man in a community of women and their kids he opened his arms to and gave shelter. His favorite, eleven-year-old Alexander, is the eldest of the kids that Gregori trains to carry out tasks of a special and dangerous nature.

21:30

Sleeping with Other People / Milenci těch druhých

Malý sál 925

Režie: Leslye Headland
USA, 2015, 92 min.

Jedné bláznivé noci na univerzitní koleji spolu Jake a Lainey prožijí první sexuální zkušenost. Když na sebe po dvaceti letech a nápadně velkém množství neúspěšných vztahů náhodou narazí, shodnou se, že zachránit je může pouze platonické přátelství.

One crazy night college students Jake and Lainey lose their virginity to each other. When their paths cross twelve years later and they discover they have both become serial cheaters, they realise that a platonic friendship is the only thing that might save them.

22:00

Stop / Stop

Kongresový sál 936

Režie: Kim Ki-duk
Jižní Korea, 2015, 85 min.

Během havárie v japonské jaderné elektrárně Fukušima byl mladý manželský pár zasažen radiací a následně evakuován do Tokia. Dívka Miki však byla v momentě výbuchu těhotná a je navštěvována vládním zmocněncem, který ji nabízí provést potrat, aby se vše utúlalo. Ohrožení dítěte vede Miki i jejího manžela Sabua k řešení dilematu, zda si dítě ponechat, nebo potrat podstoupit.

During the meltdown at Japan's Fukushima nuclear power plant, a young couple are exposed to radiation and are subsequently evacuated to Tokyo. But Miki was pregnant at the time of the explosion and so she is visited by a government official who offers to arrange an abortion in order to hush things up. With the child at risk, Miki and husband Sabu must decide whether to keep it or terminate the pregnancy.

22:30

Hrútar / Berani

Kino Drahomíra 9K6

Režie: Grímur Hákonarson
Island, Dánsko, 2015, 93 min.

Nemluvili spolu čtyřicet let, ale když jim zákon velí vybit stáda milovaných ovcí, nezbyvá než se k sobě postavit čelem. Komedie o dvou bratřích z islandské pustiny je druhým snímkem Grímura Hákonarsona.

They haven't spoken for 40 years but when the law compels them to slaughter a herd of beloved sheep they simply have to face up to one another. Grímur Hákonarson's second movie *Rams*, a comedy about two brothers living in the wilds of Iceland.

22:30

Allt vi delar / Vše, co sdílíme

Lázně III 9L6

Režie: Jerry Carlsson
Švédsko, 2014, 25 min.

Dva arboristé získají jednoho dne zdánlivě nesmyslnou zakázku: pokácet naprosto zdravý strom na zahradě rodin-

ného domku. Co se skrývá za naléhavou potřebou zbavit se ho co nejdříve?

One day two arborists are hired to perform a seemingly ridiculous task: to cut down a perfectly healthy tree in a family's backyard. What's behind this urgent need to get rid of it as soon as possible? The answer to this question is hidden in the homeowners' strange behavior and in their inability to talk about the real reason.

Zelená vlna / Zelená vlna

Režie: Martina Buchelová
Slovenská republika,
2014, 12 min.

V kolotoči všedních starostí není čas myslet na nesmysly. Péče o synka i postaršího otce vyčerpává ženu natolik, že je pro ni těžké vméstnat do harmonogramu dne i prostor pro fantazii. Není ale škoda vyhnat ze života něco, co může vnést barvu do šedi každodennosti? Stačí jen poslouchat, co říkají děda i chlapec, a začít věřit tomu, že se neobvyklé věci prostě občas dějí.

In the whirlwind of everyday cares there's no time to think about nonsense. Looking after her son and elderly father so exhausts the woman that it's difficult for her to squeeze a bit of fantasy into her daily routine. But isn't it a shame to exclude something from her life that brings color into the drabness of the every day? All she has to do is listen to what her father and son say and start to believe that unusual things sometimes simply happen.

Perdition County / Místo věčného zatracení

Režie: Raphaël Crombez
Belgie, 2014, 25 min.

Bezčasí připomínající léta dávno minulá. Pustá krajina a společenství, jehož cílem je pouze násilí a smrt. Desmond je jeho součástí, přesto se ale zdá, že v něm zůstalo zachováno ještě něco lidsky správného.

A timeless place reminiscent of years long past. A barren landscape and a group whose exclusive stock-in-trade is violence and death. Although a member, it seems that Desmond still holds on to something of his humanity.

AIRFRANCE

FRANCE IS IN THE AIR

Santiago de Chile

Vancouver

San Francisco

Los Angeles

Panama

Lima

Havana

Miami

Réunion

Mauricius

Šanghaj

Tokio

Paříž

RENDEZ-VOUS V PAŘÍŽI

Nebo ve více než 1000 dalších destinacích díky jedné z největších sítí světa sdílené s KLM a našimi partnery z aliance SkyTeam.

AIRFRANCE_KLM

S našimi KLM a SkyTeam partnery. Odlety z Prahy. Pro více informací kontaktujte vaši cestovní kancelář, místní pobočku Air France na tel. 233 090 933 nebo rezervujte online na www.airfrance.cz.

AIRFRANCE.CZ

Aliance žen s rakovinou prsu

Aliance žen s rakovinou prsu, neziskový partner 50. MFF Karlovy Vary, sdružující 45 patientských organizací z celé České republiky, byla založena v roce 2002. Slouží jako informační a edukační centrum pro veřejnost, onkologicky nemocné a jejich organizace.

Zároveň poskytuje metodickou pomoc sdružením onkologicky nemocných, koordinuje projekty a kampaně ve prospěch prevence a léčby nádorového onemocnění prsu, sjednocuje snahy patientských organizací i jednotlivců o prosazování práv a rovných podmínek k léčení a rekonvalescenci žen s nádorovým onemocněním prsu.

Od roku 2009 zastupuje české onkologické pacientky v mezinárodní koalici Europa Donna.

Aliance žen s rakovinou prsu každoročně organizuje pro své členky, ale i širokou veřejnost řadu akcí, jako je Dokážeš to taky nebo Plaveme prsa. V minulém roce se Aliance žen zapojila do projektu adresného zvaní ministerstva zdravotnictví na podporu prevence proti zhoubným nádorům.

Aliance žen je také odborným partnerem AVON Pochodu.

Na 50. MFF Karlovy Vary Aliance žen odstartovala kampaň Ostře sledovaná prsa, která bude pokračovat v říjnu v Praze.

V roce 2015 získala Aliance žen od Asociace veřejně prospěšných organizací ČR hodnocení Spolehlivá veřejně prospěšná organizace.

OUTSIDER, MÁ LÁSKA

Islandský režisér **DAGUR KÁRI** je vyhlášený svými komediálními dramaty o outsiderech, ovšem on tak své hrdiny nevnímá. Nejnověji se o tom můžete přesvědčit díky komediálnímu dramatu *Fúsi*, které nedávno vyhrálo tři ceny na newyorském festivalu Tribeca.

Šimon Šafránek

Zarostlý Fúsi (Gunnar Jónsson) pracuje jako řidič letištního vozíčka. Kromě toho je zavalitý třiačtyřicátník panicem, který stále žije u maminky; radost nachází především v lepení a malování stolních modelů letadýlek a tanků z bitev z druhé světové války. Pak však Fúsi dostane dárek v podobě lekce country tanců. Shodou náhod tady potká popelářku Sjöfn (Ilmur Kristjánsdóttir), která je v životě podobně zmatená jako on sám. Kári pak mezi oběma rozehrává romanci křehkou jako ten nejlepší karlovarský porcelán.

„Správně uchopit a artikulovat ten milostný příběh pro mě bylo velmi obtížné,“ svěřil se režisér Festivalovému deníku. „Rok po natáčení jsme například udělali nový konec,“ prozradil Kári, který si už vybudoval pověst autora filmů o outsiderech. Ostatně ve Varech se už dříve promítaly jeho snímky *Albín jménem Noi* o blondatém záškolákově nebo *Outsider* o flákačském sprejerovi. „Každý mi to tady říká, ale já se jen snažím ukázat silné postavy, děj je pro mě druhotný. Vezměte si to takhle – když se zajímáte o ostatní lidi? Když mají chyby. Takový Superman je naprosto nezajímavý, když v modrém kostýmu zachraňuje svět. Začne mě dojmát, až když se ukáže, že je plachý a má problém se svojí holkou.“

Mlčení zlato

Titulní roli Fúsiho sehrál Gunnar Jónsson, dosud v podstatě neznámý islandský herec, s nímž si Kári moc přál pracovat. „Poprvé jsem ho zaregistroval asi před patnácti lety, když se na skok objevil v jednom islandském komediálním programu. Přišlo mi, že je na plátně neobyčejně výrazný, a zatoužil jsem vidět ho ve větší roli.“ Jenže Kári pak obrátil pozornost

jinam a teprve před čtyřmi lety si na Jónssona znovu vzpomněl: „Čekal jsem na letadlo a všiml jsem si těch aut, která po letištní ploše převážela kufry. V mysli jsem do tohohle autíčka posadil zavalitého Gunnara a metafora o chlapíkovi, který se nedokázal vymanit ze svého dětství, byla na světě.“

Kári se zanedlouho pustil do scénáře, při kterém myslel jenom na Jónssona, jemuž ovšem nedal o svém záměru vůbec vědět. „Ozval jsem se mu teprve, když jsem měl scénář hotový. Naštěstí mě neodmítl,“ říká Kári a zmiňuje, že si s Jónssonem, který je neherec, porozuměl: „V podstatě jsme nemuseli o ničem mluvit, nic jsme neanalyzovali. Cítil jsem, že přesně ví, o čem *Fúsi* je. Nikdy se mě neptal, jestli to má udělat jinak nebo jestli byl dobrý. Prostě přišel, odehrál svůj part, já mu poděkoval a on se vrátil do karavanu. Skoro jsme spolu nemluvíli.“ Jónssona ostatně můžete na karlovarském festivalu vidět i v epizodní úloze snímku *Berani* od Kářiho kolegy Grímura Hákonarsona.

Nabízí se otázka, zda se na severském ostrově zvedla nová filmová vlna. „Je zjevné, že teď přišla ke slovu spousta velmi talentovaných islandských filmařů. Co však zatím chybí, je ženský pohled na svět – když se na to podíváte, natáčejí samí chlapi. Naštěstí vím o mnoha mladých talentovaných režiséřkách, které co nevidět zaujmou přední místo.“

Outsider Fúsi a dívka jeho snů

FÚSI

11. 7. 9.30 Malý sál

Klid v Klubu naruší příchod otce Lazcana, jemuž ve stopách kráčí pobuda Sandokan, který duchovního obviňuje, že jej znásilnil. Ctihodný Lazcano zpanikaří a zastřelí se...

KDYŽ ZHŘEŠÍ KNĚŽÍ

Je nejžhavějším jihoamerickým režisérem současnosti. **PABLO LARRAÍN** se po několika filmech s tematikou pinochetovského režimu rozhodl popasovat s katolickou církví. Drama *Klub* o několika zhřešivších knězích pod ochranou církve získalo letos na Berlinale Velkou cenu poroty.

Šimon Šafránek

Na břehu moře stojí dům a v něm v tichosti žije několik kněží. Pro zločiny je hledá policie, ale církev je stihla ukrýt před pozemskou spravedlností. „Církev nevěří na normální soudy,“ řekl mi osmatřicetiletý režisér a scenárista Larraín během rozhovoru po berlínské premiéře *Klubu*. „Členy církve by měl přece soudit jenom bůh, myslí si ti zaslepenci.“

Černé duše černokabátníků

„Chodil jsem na katolickou školu, v níž jsem se setkal s mnoha duchovními,“ vzpomíná Larraín: „Většina z nich se sice snaží šířit víru a dobro, ale pak jsou taky takoví, kteří sedí ve vězení anebo jsou souzeni. A opravdu existuje skupina, která zmizela – jako by se po nich slehla zem. Znal jsem i jednoho,

kterého církev skutečně odeslala do podobného domu, když se o něj začala zajímat policie. Letěl z Chile přímo do Švýcarska.“

Larraín je rozněvaný mladý muž. Doposud se zabýval především největším traumatem moderní chilské historie, důsledky pinochetovské diktatury. Ve filmech jako *Tony Manero*, *Post mortem* a na Oscara nominovaném historickém dramatu *No* vnímá režim z různých úhlů, vždycy si ovšem zachoval suchý smysl pro humor. Ten najdete i v *Klubu*, jenže zde vtíp stojí tváří v tvář zdrcujícím činům. „Církev udělala, co udělala, a všichni to akceptují. Papež Jan Pavel II. věděl o spoustě věcí, které přitom nechal být. Věděl o mexickém knězi Marcialovi Macielovi, který znásilňoval děti a pořádá orgie, byl napojený na místní aristokracii. Až v roce 2010 církev formálně

odsoudila jeho činy.“ Larraín však upozorňuje, že lidská duše není černobílá: „Světlo a tma se nedají oddělit, jsou pořád spolu. Mění se jen úhel pohledu.“

HD jako „hodně dobrý“

Vedle univerzálního tématu je výraznou předností *Klubu* i estetický dojem. „To je ta HD kvalita,“ ironizoval nejprve Larraín: „HD, jakože ‚hodně dobrý‘. OK, ve filmu je důležitá struktura a děj. Ale tón, skutečně specifický barevný tón, tenhle obrazový ‚ksicht‘, je podle mě to, co z vašeho díla udělá originální kus,“ je přesvědčený režisér, který na zkouškách technologií strávil jedenadvacet dní, zatímco film měl nakonec natočený za dva a půl týdne.

KLUB

11. 7. 12.30 Malý sál

www.rwe.cz

DODÁVÁME ENERGII ČESKÉMU FILMU JIŽ DESET LET!

35 celovečerních hraných filmů
11 celovečerních dokumentů
Letní filmová škola Uherské Hradiště
Český lev
Ceny české filmové kritiky
FILMOVÁ NADACE
Evropský kulturní investor roku 2014

Hrdý koproducent skvělých českých snímků

RWE
The energy to lead

20
20 LET
PARTNER
MFF KV

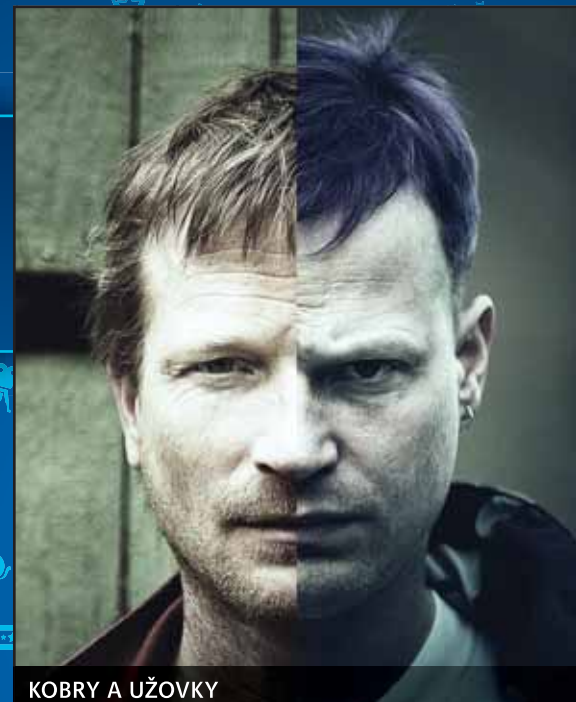

FILMOVÁ LÁZEŇ
50. ROČNÍK KARLOVARSKÉHO FILMOVÉHO FESTIVALU

OČIMA FOTOGAFKY

Karlov Vary
International Film Festival
Official Selection – Competition

KOBRY A UŽOVKY

1974 – herečka Libuše Šafránková

1992 – prezident MFF KV a herec Jiří Bartoška

1974 – herečka Eliška Havráňková, provdaná Balzerová

1982 – herec, dramatik a spisovatel Zdeněk Svěrák

1992 – oscaroví bratři Joel a Ethan Coenovi

1986 – herečka Veronika Žilková a oscarový režisér Jiří Menzel

1978 – režisér Juraj Jakubisko

1990 – americký herec Robert De Niro

1972 – slovenská herečka a politička Magda Vášáryová

1970 – francouzská herečka Marie-José Nat

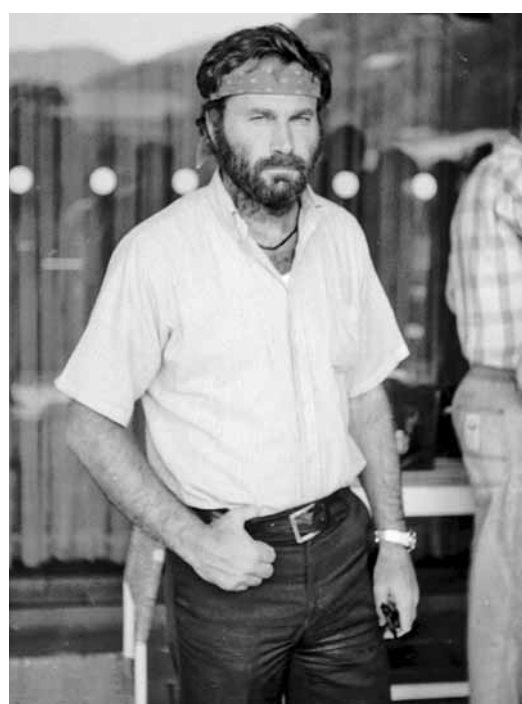
1968 – herečka Libuše Švormová

1972 – herečky Olga Schoberová a Jitka Zelenohorská

1968 – americký herec Tony Curtis

1982 – italský herec Franco Nero

Neoficiální festivalový fotograf VLADIMÍR ZÁBRANSKÝ

Profesí učitel z Horního Slavkova fotí karlovarský festival a jeho hosty už od roku 1968, kdy mu bylo 24 let a přijel s východoněmeckým fotoaparátem Pentii bez blesku. Kromě neuvěřitelné sbírky fotografií českých i zahraničních hostů festivalu (nejhezčí vzpomínky má třeba na fotografování Miroslava Horníčka a Tonyho Curtise) dokázal Vladimír Zábranský k téměř každé fotografii pořídit autogram dané osoby.

„Některé snímky máme s oficiální festivalovou fotografkou Zuzanou Mináčovou téměř totožné, protože jsme stáli vedle sebe. Když někde vidím Zuzaninu fotografii, myslím si občas, že je moje,“ říká lovec hvězd a jejich autogramů pan Zábranský, který je na festivalu i letos. Jak jinak. (mč)

Vladimír Zábranský s Britt Ekland, exmanželkou Petera Sellerse

AMÉLIE BYLA ŽIVOTNÍ ÚSPĚCH

Před čtrnácti lety měla v karlovarské soutěži premiéru stylizovaná romantická komedie **JEANA-PIERRA JEUNETA** *Amélie z Montmartru*. Snímek, který s osvěžující lehkostí a obrovskou tvůrčí představivostí promlouval o útrapách a radostech lásky, vyhrál zdejší Křišťálový glóbus pro nejlepší film a později získal také pět oscarových nominací.

Šimon Šafránek

Byl to jeden z těch vzácných momentů, kdy jsme vyšli z kina omámení. Ve Francii byla už *Amélie z Montmartru* kasovním trhákem a mnozí si ještě stále mohli hlavy ukroutit, proč film nesoutěžil na festivalu v Cannes. Jenže mimo frankofonní svět šlo o dosud poměrně neznámou komedii od režiséra, který se zatím specializoval na temnou excentriku jako *Delikatesy*, *Město ztracených dětí* anebo *Vetřelec: Vzkříšení*.

Canneské zaváhání

Barvotiskově stylizovaný, na prostoru dvou hodin rozšafně vyprávěný příběh o mladé Pařížance Amélii (nádherná, okatá a nesmírně charismatická Audrey Tautou), která napravuje svět a také pátrá po majiteli tajemné krabičky, již objeví ve svém bytě, však ukázal pravý Jeunetův talent. „Byl jsem zamilovaný,“ svěřil se režisér před čtrnácti lety magazínu Indiewire. „Do té doby jsem své filmy psal s Marcem Carem a nikdy jsem do těch scénářů nechtěl promítat vlastní emoce. Nebyli jsme milenci ani bratři.“ Postupně mu však v šuplíku rostla sbírka vzpomínek a anekdot, které v jednu chvíli spojila postava nepříliš šťastné barmany z Montmartru, která se zamiluje do podobně střeleného Nina (Mathieu Kassovitz, jinak též režisér dnes už kultovní *Nenávisti*). Pro Audrey Tautou se Amélie stala určující rolí, z jejího stínu vystoupila až o mnoho let později v dramatu *Coco Chanel*. Také Jean-Pierre Jeu-

net uvažuje nad Amélií jako nad úspěchem, který se nedá zopakovat, zvlášť pokud jde o autorský film. „Nic podobného už se mi nepodaří,“ řekl mi nedávno se směsí pocitu zadostiučinění a smutku.

Amélie z Montmartru si odbyla francouzskou premiéru na konci dubna 2001 a celosvětově vydělala přes 170 milionů dolarů – a to v době, kdy byl svět mnohem méně propojený než dnes. Ve Francii se stal film okamžitým hitem a média se ptala, proč jej nevybrali dramaturgové canneského festivalu. Prý viděli jen pracovní verzi bez hudby Yanna Tiersena, která bezpochyby tvoří výraznou část atmosféry. Mathieu Kassovitz byl shodou okolností toho roku v canneské porotě a neváhal přiložit polínko do ohně. Kdyby bylo na něm, Amélie by tam být nejenom měla, ale určitě by si taky zasloužila vítězství.

Do kouzelných světů

Takto však romantická komedie vyhrála v Karlových Varech. Odtud její spanilá jízda pokračovala až k zisku pěti oscarových nominací, režisér se ovšem dodnes hněvá, že se nepodařilo proměnit ani jednu z nich. „Měli jsme smůlu,“ uvedl Jeunet nedávno pro Indiewire a jedním dechem se oťel o svého amerického distributora a také o producenta Harveyho Weinsteina, který v branži amerického nezávislého filmu platí za nejtěžší váhu vůbec. „Akademici tehdy už měli dost toho, jak Weinstein shání hlasy pro své filmy, a rozhodli se ho bojkotovat. „Nebudeme pro Amélii hlaso-

Amélie z Montmartru (Audrey Tautou) v kinosále: dnes ve 23.00 tam budete sedět s ní, v Letním kině.

vat,“ psalo se v odborných časopisech,“ tvrdí Jeunet, který od doby Amélie natočil několik velmi velkolepých, ovšem také velmi únavných dobrodružství, v nichž se úspěchu svého nejslavnějšího filmu ani trochu nepřiblížil.

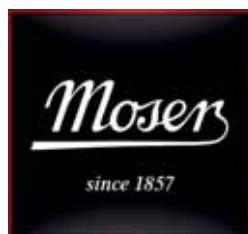
„Nemám rád realistické filmy, radši jdu na Tima Burtona nebo Terryho Gilliama,“ řekl mi s tím, že kouzelné světy plné podivuhodných vynálezů a zkratk od něho můžeme čekat i nadále: „Abych trávil energii tím, že budu reprodukovat

skutečnost? To tedy ne.“ Možná má taky trochu smůlu. Zatímco *Vetřelec: Vzkříšení* si nedovolil odmítnout, když mu nabídl *Harryho Pottera*, jenom zakroutil hlavou: „Měli to všechno připravené, obsazení bylo uzavřené, kulisy postavené. Vždyť já bych tam býval jenom přišel a řekl: „Akce!““ Místo toho Jeunet dva roky vyvíjel adaptaci románu *Život Pi*, která se nakonec nerealizovala. „Byl jsem moc drahý. Měl jsem se vejít do 60 milionů dolarů, ale dokázal jsem posta-

vit rozpočet na 59 milionů eur, což bylo 85 milionů dolarů.“ Film tak nakonec skončil v týmu Anga Leea. „Kamarádí se s tehajwanským prezidentem, který to pak zaplatil,“ prozradil mi Jeunet hořce. „Já se s žádným prezidentem nekamarádím, a tak mám smůlu.“ ■

AMÉLIE Z MONTMARTU

11 7. 23.00 Letní kino

DESIGN MOSER 2015 DOBYVÁ SVĚT DESIGN MOSER 2015 CONQUERS THE WORLD

V prvních měsících roku sklárna Moser pravidelně představuje svou novou kolekci, hlavou sklářů běží pocity hrdosti a radosti z nových křišťálových skvostů a někdy i nejistota. Svými předchozími designovými řadami sklárna nastavila latku vysoko a novinky jsou netrpělivě očekávány. Prubířským kamenem kolekce „Design Moser 2015“ byly významné mezinárodní veletrhy v Paříži, ve Frankfurtu nad Mohanem, Miláně či New Yorku.

In the first months of the year Moser Glassworks regularly presents its new collection, the glassmakers' heads are filled with feelings of pride and joy about the new crystal jewels and sometimes even uncertainty. With its previous design series the glassworks has set the bar very high, and the new collection is eagerly awaited. The touchstone of the Design Moser 2015 collection were two major international trade fairs in Paris, Frankfurt am Main, Milan or New York.

Nápady, odvaha k experimentům, kontrasty oblých a ostrých hran a tvarů, využívání optických vlastností křišťálu a barevných kombinací, inspirace přírodou, ale i objekty vytvářenými lidmi. Propojení řemeslných dovedností mistrů Moseru s invencí a osobitým rukopisem výtvarníků přináší unikátní soubor děl, který posouvá design uměleckého skla opět o krok dopředu. To je kolekce „Design Moser 2015“, která je společným dílem předních českých výtvarníků (Libor Doležal, Kateřina Doušová, Lukáš Jabůrek, Jan Janecký, Vladimír Jelínek, Milan Knížák, studio IRDS, Jiří Šuhájek), začínajících sklářských designérů (Adéla Lakomá, Jakub Mendel, Šimon Vozka) a mistrů sklárny Moser (František Moudrý, Milan Holubek, Tomáš Lesser, Vladimír Skála a další).

PŘI CESTĚ DO LÁZEŇSKÉHO MĚSTA KARLOVY VARY NEZAPOMENEŤTE DO SVÉHO PROGRAMU ZAHRNOUT NÁVŠTĚVU SKLÁRNÝ MOSER. OKOUZLÍ VÁS NEJEN ŘEMESLO, ALE I OKOLÍ SKLÁRNÝ, KAVÁRNA A DÍLA SAMOTNÁ.

Ideas, the courage to experiment, the contrasts of rounded and sharp edges and shapes, the use of crystal's optical properties and colour combinations, inspiration from nature as well as manmade objects. The combination of Moser's master craftsmen's skills with the inventiveness and original touch of artists brings a unique collection of works that once again move artistic glass design a step forward. It is the Design Moser 2015 collection, which is a joint work from leading Czech artists (Libor Doležal, Kateřina Doušová, Lukáš Jabůrek, Jan Janecký, Vladimír Jelínek, Milan Knížák, studio IRDS, Jiří Šuhájek), nascent glass designers (Adéla Lakomá, Jakub Mendel, Šimon Vozka) and Moser Glassworks masters (František Moudrý, Milan Holubek, Tomáš Lesser, Vladimír Skála and others).

WHEN YOU'RE IN THE SPA TOWN OF KARLOVY VARY, DON'T FORGET TO INCLUDE A VISIT TO THE MOSER GLASSWORKS INTO YOUR ITINERARY. NOT ONLY WILL IT ENCHANT YOU WITH ITS CRAFTSMANSHIP, SURROUNDINGS, CAFÉ MOSER, BUT ALSO THE WORKS THEMSELVES.

NÁVŠTĚVNICKÉ CENTRUM MOSER MOSER VISITORS CENTRE

EXKURZE ■ MUZEUM PRODEJNÍ
■ GALERIE CAFÉ MOSER
EXCURSION ■ MUSEUM ■ SALES GALLERY
■ CAFÉ MOSER

Kpt. Jaroše 46/19, 360 06 Karlovy Vary
T: +420 353 416 132

PRODEJNÍ GALERIE MOSER MOSER SALES GALLERY

KARLOVY VARY
Kpt. Jaroše 46/19, T: +420 353 416 136
Tržiště 7, T: +420 353 235 303

PRAHA
Na Příkopě 12, T: +420 224 211 293
Staroměstské náměstí 603/15, T: +420 221 890 891

OČIMA KAMZÍKA

Harvey Keitel říkal, že prý přijede zase až za jedenáct let – takže je dobře, že jste se s ním sešli včera na posledním letošním KVIFF Talku.

Hvězda Sorrentinova **MLÁDÍ** včera na debatě KVIFF Talks s moderátorem Tomášem Baldýnským.

Dlouholetí kamarádi, herci Udo Kier a Aňa Geislerová, se moc rádi potkali ve Varech.

Filmová delegace k internetové politické satirě Kancelář Blaník. Chybí jedině Tonda Blaník, kterého prezident Jiří Bartoška navždy vyhodil z festivalu (více se dozvíte v novém díle).

„Tady je to jediný volný místo! Sedej!“ Všechny 1148 míst Velkého sálu bylo plných nejen na projekci **MLÁDÍ** nebo **AMY**.

Tohle běhání pro zdraví nám teď bude celý rok chybět...

KVIFF KMENY

KAMZÍCI

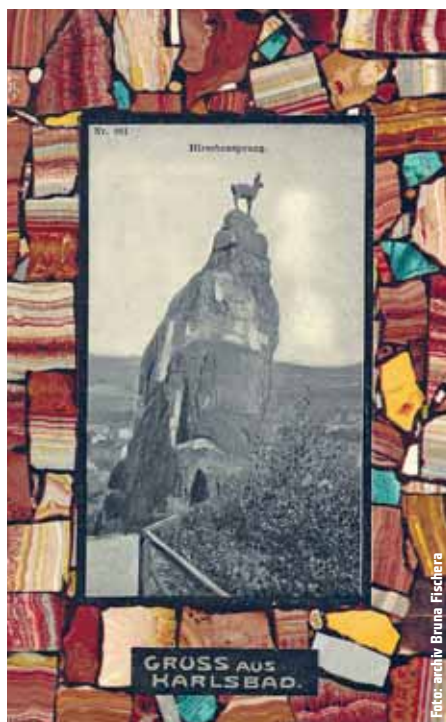
Festivalové frekventantky mají láně oči a skáčou z projekce na projekci jako srny. Diváci za těch devět festivalových dní po probdělých nocích zflekatěli jako daňci; všichni jsme si tu letos patřičně vyhodili z kopytka. Někomu při divokých nocích na kolonádě přibily parohy, jiný je před pokladnou v souboji o lístky na *Berany* a *Kozu* sklepal. Ale přízněje si jednu věc – na 50. ročníku MFF KV je ze všech jelenovitých a turovitých největším frajerem **kamzík**.

Kateřina Kadlecová

A Karlovarák Bruno Fischer to jako jeden z mála ví už dávno. Od nepaměti totiž sbírá pohlednice s motivem kamzíka na Jelením skoku a dnes jich vlastní neuvěřitelných 700 (nechtě se filmaři z onoho čísla poučí, z kolika úhlů lze jedinou věc zabrat). „Historicky první pohlednice kamzíka – a vlastně pohlednice vůbec – se

objevují koncem devatenáctého století,“ říká pan Fischer. „A nejstarší kamzík z mé sbírky je z roku 1891. Mám ve sbírce pohlednice žertovné, skládací, lepoporelové, vánoční, ba dokonce i dřevěné!“

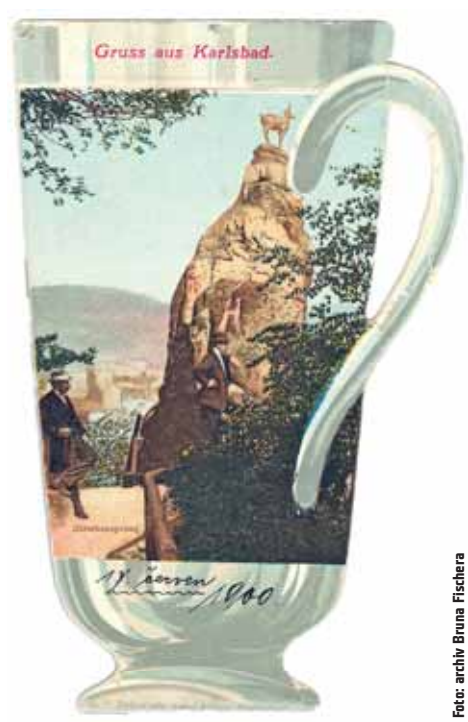
A my už jsme po těch dnech strávených v křeslech kinosálů a židlích hospod taky pěkně dřevění a skládací. Je čas jít dom, přátelé. Padesátý ročník festivalu dnes končí.

Kamzík I: „Kopýtkem sem, kopýtkem tam.“

Bruno Fischer: „To jsem z toho kamzíků!“

Kamzík II: „Alou domů, lidi. Festival je v tahu.“

festivalový
DENÍK / FESTIVAL DAILY

Oficiální deník 50. ročníku MFF KV, zvláštní vydání deníku Právo. Vychází denně od 3. 7. do 11. 7. 2015. Vydává Borgis, a. s., Slezská 2127/13, 121 50 Praha 2, IČ 00564893. ISSN 1211-2119, MK ČR 5701.

Šéfredaktorka: Veronika Bednářová (Reflex). **Zástupce šéfredaktorky:** Zbyněk Vlasák (Salon, Právo). **Editorka:** Kateřina Kadlecová (Reflex). **Vedoucí vydání:** Filip Sebek. **Manažerka programu a fotoprodukční:** Markéta Černá.

Asistentka: Zuzana Kučerová. **Redakce:** Kateřina Furukawa, Klára Kolářová, Kateřina Farná, Simon Safránek, Jan Skoda. **Překladatelka:** Pavla Horáková. **Editor (English Section):** Cólín O'Connor.

Reporters: Brian Kenety, Gillian Purves, Will Tizard. **Autoři grafické úpravy:** Petr Střežek, Martina Šandová, Agáta Zapotilová (studenti pražské Fakulty architektury ČVUT).

Inzerce: Maya Palová, tel.: 602 118 507. **Distribuce:** Vladimír Veselý, tel.: 602 166 672. **Redakce:** Hotel Thermal, I. P. Pavlova 11, Karlovy Vary, tel.: 359 002 525, **e-mail:** denicek@kviff.com. **Tiskne:** Borgis, a. s. – tiskárna Neotypia.